

Predica de la Paris
Duminică, 14 aprilie 2013

Ewald Frank

[...]

Aceasta este o zi deosebită pentru mine și pentru voi. Vom împărtăși cu voi mai multe versete. Pentru mine și anul acesta este unul deosebit. În urmă cu 80 de ani, fratele Branham a primit însărcinarea divină: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergea prima venire a lui Hristos, tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”.

Recunoașterea slujbei lui Ioan Botezătorul a fost un lucru important, pentru că aceia care au recunoscut-o și au crezut-o, L-au urmat pe Isus Hristos. Și aceia care L-au urmat pe Isus Hristos, au fost în ziua Cincizecimii, pentru că Ioan predicase: „*eu vă botez cu apă... dar Cel ce vine după mine... vă va boteza cu Duhul Sfânt*”. Iar în ziua Cincizecimii n-au fost doar 120, ci au fost mii de oameni adunați să audă prima predică. Trei mii au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Iar în prima predică, apostolul Petru a spus: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh*”. În botez, noi recunoaștem că L-am primit pe Hristos, dar în botezul spiritual [în botezul Duhului – n.tr.], recunoaștem că Dumnezeu ne-a primit.

Noi am ajuns la sfârșitul timpului de har. În martie, în urmă cu 50 de ani, au fost descoperite cele șapte peceti, când fratele Branham a fost folosit de către Dumnezeu Atotputernic, când el era în munți, în Arizona și s-a coborât norul supranatural. Acolo a primit el însărcinarea divină: „*Întoarce-te în Jeffersonville, căci a sosit timpul deschiderii celor șapte peceti*”. Pe 24 martie el a predicat despre a șaptea pecete; dar prin harul lui Dumnezeu, noi înțelegem că aceasta este ultima chemare. Este timpul lui Dumnezeu, pentru poporul lui Dumnezeu, ca să asculte ultimul mesaj – să nu mai facă compromis, ci să creadă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu așa cum este scris și să nu dea nicio tâlcuire personală.

Prin harul lui Dumnezeu l-am cunoscut pe fratele Branham vreme de zece ani. Am fost cu el în aceeași mașină, am mâncat la aceeași masă,

am fost în aceleași adunări... Dar a fost mai important să-L cunosc pe Domnul Isus Hristos - să-L cunosc pe Domnul Isus Hristos! Dacă-l cunoașteți doar pe profet, nu este de ajuns. Voi trebuie să-L cunoașteți pe Isus Hristos, în puterea învierii Sale! Trebuie să aveți salvarea sufletului vostru. Trebuie să aveți siguranța divină că păcatele voastre sunt iertate, că sângele sfânt a fost vărsat pe crucea Golgotei. Și pentru că păcatul original s-a petrecut în trup de carne și sânge... Păcatul nu s-a petrecut în Geneza 1, când Domnul Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, când Eva era în Adam! Păcatul s-a petrecut după Geneza 2, când Adam a fost pus într-un trup de carne. Numai după ce a fost pus într-un trup de carne, a fost deschisă coasta lui și Eva a fost scoasă din Adam și i-a fost readusă lui Adam și el a spus: „*este os din oasele mele și carne din carnea mea*”.

În același fel, Domnul nostru n-a murit pentru noi în Vechiul Testament. În Vechiul Testament El a fost marele EU SUNT, care a umblat prin grădina Edenului, i-a vorbit lui Avraam, I s-a arătat lui Moise, iar în Noul Testament, Domnul nostru a spus în Ioan 8: „*mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu*”. El a fost și este marele EU SUNT. Dar numai după ce a venit într-un trup de carne și a fost descoperit ca Fiu al lui Dumnezeu, pe pământ, El a putut să moară pentru noi. În trupul duhovnicesc El nu putea muri. Astfel, a trebuit să vină într-un trup de carne, ca să poarte păcatele noastre, boala noastră, în trupul Său de carne, la cruce și Și-a vărsat sângele Lui, Și-a dat viața Lui, pentru a ne răscumpăra. Noi suntem răscumpărați! Suntem copiii lui Dumnezeu, fii și fiice ale lui Dumnezeu, prin harul lui Dumnezeu! Și aceeași viață care a fost în sângele Mântuitorului, este singura viață veșnică. Și aceeași viață care a fost în Hristos, este în toți fiii și fiicele lui Dumnezeu, în toți aceia care sunt răscumpărați prin sânge. Noi suntem născuți din nou prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin Duhul Sfânt.

Iar în Ioan 3, Domnul nostru a spus: „*dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu*”. Puteți cânta despre Împărăția lui Dumnezeu, puteți predica despre Împărăția lui Dumnezeu, dar dacă nu sunteți născuți din nou, nu veți vedea Împărăția lui Dumnezeu. Deci este foarte important să-L primiți pe Hristos ca Mântuitor personal și, de asemenea, este important să primiți sămânța

Cuvântului lui Dumnezeu. Pentru orice naștere este necesară o sămânță. Nu există naștere fără o sămânță.

Deci, noi am primit iertarea păcatelor, prin sângele Mântuitorului, iar acum trebuie să primim aceeași viață care a fost în Hristos. Cum a fost Domnul nostru descoperit în carne? Promisiunea dată în întregul Vechi Testament, i-a fost dată Mariei. În Vechiul Testament, în Isaia 7:14 Scriptura spune: „*fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi)*”. Și la împlinirea vremii, îngerul Gavril a coborât din cer, i-a dat Mariei promisiunea, ea a crezut-o și în clipa aceea a primit sămânța în sufletul ei și Duhul Sfânt a venit peste ea și Cuvântul s-a făcut trup și Fiul lui Dumnezeu S-a născut. La fel primim și noi sămânța Cuvântului lui Dumnezeu și numai după aceea vine peste noi Duhul Sfânt, ca să aducă la viață Cuvântul lui Dumnezeu. În Ioan 12 Domnul nostru a spus: „*dacă grăuntele de grâu, care a căzut pe pamânt, nu moare, rămâne singur; dar dacă moare*”, viața care este în sămânță se manifestă.

Însă mai întâi trebuie să murim față de noi înșine. Trebuie să murim cu Hristos. Trebuie să putem spune: „Sunt răstignit cu Hristos. Acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos Își trăiește viața Lui prin mine”.

Deci, acesta este timpul lui Dumnezeu, când poporul lui Dumnezeu să nu se joace de-a religia, să nu se joace de-a creștinismul, ci să-L cunoască pe Isus Hristos ca Mântuitor personal, să-L cunoască în puterea învierii Lui, să-L cunoască ca același ieri și azi și în veci.

Acum, referitor la mesajul acestui ceas, este Cuvântul promis al lui Dumnezeu. Vă rog să rețineți pentru totdeauna: mai întâi Dumnezeu face promisiuni, iar când sosește timpul, El împlinește ceea ce a promis. Este responsabilitatea Lui să împlinească ce a promis, dar este responsabilitatea voastră să credeți fiecare promisiune a lui Dumnezeu. Numai dacă credeți promisiunea lui Dumnezeu, El o poate împlini cu voi.

Deci, Noul Testament a început cu împlinirea promisiunilor. Eu trebuie să spun ALELUIA! Eu trebuie să spun SLAVĂ LUI DUMNEZEU! Pentru că astfel înțelegem că, de-a lungul Vechiului Testament, Dumnezeu a făcut promisiuni, iar în decursul Noului Testament promisiunile sunt împlinite. Ioan Botezătorul a fost un profet promis. Isaia 40:3 spune: „*Un glas strigă: «Pregătiți în pustie calea*

Domnului...»” În Maleahi 3:1, Domnul Însuși a spus, nu Maleahi, Domnul Însuși: „*Iată, [EU] voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea...*” Ioan Botezătorul nu a pregătit calea pentru Maleahi, ci a pregătit calea Domnului. El a avut mesajul aceluia ceas; a fost un om trimis de Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu, la poporul lui Dumnezeu. Și toți cei ce l-au crezut pe Ioan Botezătorul, au fost botezați și au primit promisiunea că vor primi Duhul Sfânt.

Dacă citiți în Matei 11, Domnul nostru a confirmat slujba lui Ioan Botezătorul. Dacă citiți în Marcu 1, sunt arătate cele două promisiuni din Vechiul Testament: Maleahi 3:1, Isaia 40:3. Dacă citiți în Luca 7, din nou și din nou de-a lungul Noului Testament, fiecare promisiune din Vechiul Testament care a fost împlinită la prima venire a lui Hristos, este relatată în Noul Testament. În total, în Noul Testament avem 845 de referințe din Vechiul Testament, care arată că ceea ce a promis Dumnezeu, El și împlinește. Slavă lui Dumnezeu pentru Vechiul Testament! Slavă lui Dumnezeu pentru Noul Testament! Slavă lui Dumnezeu pentru întregul plan de mântuire! De asemenea, pentru promisiunile din timpul nostru.

Dumnezeu a făcut promisiuni Israelului, a făcut promisiuni Bisericii și noi credem aceste promisiuni. Copiii lui Israel trebuie să se întoarcă în țara promisă, pentru că cei doi profeți din Apocalipsa 11 și de asemenea din Zaharia 4, nu vor veni la Paris, la Krefeld, ci la Ierusalim. Deci evreii trebuie să fie în țara promisă, spre a vedea împlinită promisiunea dată lor. Ascultați cuvintele Domnului: voi trebuie să fiți în Cuvântul promis pentru acest timp, ca să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu acum! Ce a promis Dumnezeu? „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului*”. Acum este ziua mântuirii, este timpul harului Isaia 49 [:8], 2 Corinteni 6[:2]: „*Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii*”. Dar când timpul acesta se va sfârși, ceva se va schimba: soarele se va preface în întuneric și luna în sânge, iar stelele vor cădea din cer, când vine ziua Domnului. Trebuie să citiți Isaia 13, Ioel 3, Fapte 2:20. Vă rog, recunoașteți ceea ce spun eu acum: în prima predică, acum 2000 de ani, sub inspirația Duhului Sfânt, apostolul Petru a spus următoarele: „*soarele se va preface în întuneric și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului*”. Acum, după 2000 de ani, ne aflăm la sfârșitul timpului

de har și va veni ziua Domnului. Deci la finalul zilei mântuirii, înainte ca soarele să se prefacă în întuneric, înainte ca luna să se prefacă în sânge, înainte ca stelele să cadă din cer, Dumnezeu a făcut o promisiune: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului*”. Aceasta este o promisiune! Dumnezeu a trebuit să-și țină promisiunea!

Astfel, înțelegem prin harul lui Dumnezeu, că atunci când Domnul l-a chemat pe fratele Branham, ca să fie împlinirea acelei promisiuni, el a primit o însărcinare directă. Nu doar pe 11 iunie 1933, nu doar pe 7 mai 1946, ci de asemenea, de-a lungul anilor slujbei sale, mai ales când se ruga pentru bolnavi, stâlpul de foc cobora ca o mare lumină strălucitoare și când fratele Branham vedea această lumină deasupra unei persoane, Dumnezeu îi arăta într-o viziune cine era persoana respectivă, de unde venea, ce boală avea. El a avut o slujbă profetică, ca Domnul nostru în timpul Său. Când El era Fiul omului, era un profet, iar în Ioan 5:19 Scriptura spune: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai*”. Profeții erau văzători. Ei aveau viziuni, auzeau glasul Domnului și puteau spune „AȘA VORBEȘTE DOMNUL!”. Nu prin închipuiri, ci mai întâi aveau o viziune, auzeau glasul Domnului.

Eu am văzut acest dar în acțiune de multe ori, în Germania și în SUA; sunt un martor ocular a ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Iar slujba mea este în legătură directă cu slujba fratelui Branham. Nu voi uita niciodată ziua de 11 iunie 1958, când fratele Branham mi-a spus la o mare convenție din Dallas, Texas: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Și toate lucrurile făcute de Dumnezeu între timp... de asemenea, chiar înaintea deschiderii peceților, am fost cu fratele Branham. El a avut o viziune de la Dumnezeu – că se va arăta un nor supranatural. Nu pot intra în toate amănuntele, dar îi sunt recunoscător Dumnezeului Atotputernic, pentru că am fost adus în legătură cu slujba aceea, pentru că am parte de ceea ce lucrează Dumnezeu acum. Toate religiile au propriile lor programe, chiar și toate denomițiile protestante... Sunt acum 349 denomiții protestante, însă noi avem un singur Dumnezeu, o singură Biblie, un singur plan de mântuire. Astfel, trebuie să ne întoarcem la Dumnezeu, la Cuvântul original al lui Dumnezeu – și acela este mesajul ceasului! Noi trebuie să ieșim afară din toate denomițiile, din toate învățăturile moștenite, să

ne întoarcem la început, la temelia originală pusă de apostoli și profeți. 1 Corinteni 13: „*nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos*” Domnul nostru. El este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Noi nu predicăm un profet. Îl predicăm pe Isus Hristos, dar primim ceea ce a spus profetul în Numele Domnului.

Deci, prin harul lui Dumnezeu, noi am înțeles scopul slujbei: înaintea revenirii lui Hristos, înaintea venirii zilei Domnului, Dumnezeu a trimis un mesaj profetic. Așa cum profetul Ilie a strâns poporul lui Dumnezeu... Unii îi urmau pe preoții lui Baal, unii îi urmau pe preoții Astarteei, iar omul lui Dumnezeu a chemat laolaltă poporul lui Dumnezeu. Când merg în Israel, îmi place să merg pe muntele Carmel și să-mi amintesc de momentul când a fost acolo omul lui Dumnezeu provocând poporul: „*Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele?*” Și ce-a făcut el? A rezidit altarul Domnului. A luat 12 pietre, nu 11, nu un număr oarecare ci 12 pietre, după numărul semințiilor, a rezidit altarul, a pus jertfa pe altar, a turnat apă peste jertfă, apoi s-a rugat: „*Doamne, Dumnezeule, fă să se știe astăzi că Tu ești singurul Dumnezeu adevărat, că eu sunt slujitorul Tău și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta*”. Aleluia! „*Le-am făcut conform Cuvântului Tău!*”

În același fel, preaiubitul nostru frate Branham, a luat învățătura celor 12 apostoli, a pus temelia originală, a predicat învățăturile originale din Cuvântul lui Dumnezeu, despre un singur Dumnezeu, despre botezul autentic, despre alegere, despre ce s-a întâmplat în grădina Edenului. De aceea a folosit fratele Branham pluralul. Apocalipsa 10:7 este la singular, [vorbește] despre taina lui Dumnezeu, dar pentru că fratele Branham a fost trimisul pentru cea de-a șaptea epocă a Bisericii, nu doar o taină, (taina lui Dumnezeu în Hristos), ci toate tainele, de la Geneza la Apocalipsa, au fost descoperite prin harul lui Dumnezeu. Iar acum vedem planul de mântuire.

Astfel înțelegem foarte bine că este un singur Dumnezeu și El este Creator, Mântuitor, Rege, Judecător, totul în toate. Și pentru salvarea noastră El S-a descoperit ca Tată în ceruri, în singurul Său Fiu zămislit pe pământ, în Biserică prin Duhul Sfânt, trei descoperiri ale aceluiași Dumnezeu: Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi și Dumnezeu în noi.

Dacă citiți în Matei 28, Domnul nostru a spus la singular: „Botezați-i în Numele...”. Care este Numele Tatălui? Tu poți fi un tată, pentru că ai copii. Dar nu acela este numele tău. Ești un fiu, dar care este numele tău? Care este Numele de legământ nou testamentar? *„Îi vei pune Numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale”*. Astfel, singurul Dumnezeu adevărat S-a descoperit ca Tată, Fiu și Duh Sfânt, în Numele Sfânt al Domnului Isus Hristos. În Ioan 17, Domnul nostru a spus de trei ori *„Eu le-am facut cunoscut Numele Tau”*. Deci noi cunoștem Numele în care trebuie să botezăm. Și trebuie să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu. Vă rog, nu mergeți la un preot, nu mergeți la un pastor, mergeți la Cuvântul lui Dumnezeu. Singurul răspuns este în Cuvântul lui Dumnezeu; nu în biserică, ci în Cuvântul lui Dumnezeu! În toate bisericile găsiți explicații, dar în Cuvântul lui Dumnezeu găsiți răspunsul. Eu vreau răspunsul! Vreau răspunsul lui Dumnezeu!

Deci vă rog înțelegeți: cuvântul „trinitate” nu se găsește în Biblie; cuvântul Dumnezeu „triunic” nu se găsește în Biblie. Aș putea să vă împărtășesc multe lucruri care s-au stabilit de-a lungul diferitelor concilii. Așa că noi nu ne întoarcem la Niceea, la Calcedon – nu ne întoarcem la aceste locuri. Noi ne întoarcem la Cuvântul original al lui Dumnezeu. Vă dau trei mărturii: în Fapte 2.38, apostolul Petru; în Fapte 8.6 a fost Filip; în Fapte 10.48 a fost din nou Petru, care a botezat Neamurile; în Fapte 19.5, apostolul Pavel – și toți au botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Iar în Efeseni 4.5 citim: un Domn, o credință, un botez – botezul autentic în Numele Domnului Isus Hristos! Printre toți evangheliștii renumiți pe plan mondial în sec. XX, a existat un singur bărbat trimis de Dumnezeu, cu o însărcinare divină autentică, și de mai multe ori el a spus că „mesajul acestui ceas este înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu” – înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, la Evanghelia originală a lui Isus Hristos. În acest scop aș dori să citim câteva versete din Cuvântul lui Dumnezeu. Prima dată din Romani 16, v.24-27: *„Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin. Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri, dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului Celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor*

neamurilor, ca să asculte de credință – a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin”.

Apoi din 1 Corinteni 2.6: *„Totuși ceea ce propovăduim noi printre cei desăvârșiți este o înțelepciune; dar nu a veacului acestuia, nici a fruntașilor veacului acestuia, care vor fi nimiciți”.*

Galateni 1.8: *„8. Dar, chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”.*

Efesenii 1.13: *„Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit”.* Da! Vă rog înțelegeți prin harul lui Dumnezeu: nu puteți fi pecetluiți, primind răstălmăcirii! Duhul Sfânt este Duhul adevărului! Și numai după ce primiți Cuvântul adevărului, puteți fi pecetluiți cu Duhul Sfânt al adevărului. Ioan 17.17: *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”.* Aceasta este diferența între fecioarele înțelepte și cele neînțelepte. Fecioarele înțelepte primesc numai Cuvântul lui Dumnezeu. Ele nu primesc vreo răstălmăcire. Ele se întorc la Cuvântul lui Dumnezeu! Și numai după ce primim Cuvântul adevărului, putem fi pecetluiți cu Duhul Sfânt care ne-a fost promis. Este o promisiune din Cuvântul lui Dumnezeu!

Acum ceva foarte, foarte important: din Evrei 10 – pentru ca voi să puteți înțelege din Scripturi că nu puteți crede cum doriți. Dacă voi doriți să fiți în voia lui Dumnezeu, trebuie să fiți în Cuvântul lui Dumnezeu. Numai dacă sunteți în Cuvântul lui Dumnezeu, sunteți în voia lui Dumnezeu. Nu în răstălmăcirii!

Și fiecare slujbă pusă de Dumnezeu în trupul lui Hristos, este pentru zidirea Bisericii. Nicio învățătură adevărată nu aduce diviziune! Fiecare diviziune vine prin învățături greșite! Deci a sosit sfârșitul tuturor învățăturilor greșite! Acesta este timpul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu, în special pentru frații care slujesc cu vestirea Cuvântului, ca ei să înceteze cu răstălmăcirile. Fiecare răstălmăcire provoacă o diviziune și oamenii privesc spre cineva. Noi nu privim spre cineva, ci privim la Isus Hristos, același ieri și azi și în veci! Slavă Numelui Său.

Deci în Evrei 10, în v. 14 citim: *„Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți”.* Pe cei ce sunt

sfințiți El i-a răscumpărat, i-a socotit neprihăniți, le-a iertat toate păcatele. Și prin harul lui Dumnezeu, noi suntem fără păcat în prezența lui Dumnezeu, pentru că Mielul lui Dumnezeu a luat locul nostru, a murit pe cruce. Astfel noi am murit cu Hristos, am înviat cu Hristos.

Deci vă rog amintiți-vă acest cuvânt și permiteți să fie o realitate în viața voastră spirituală. Prin jertfa lui Isus Hristos, toți cei ce cred adevărul sunt sfințiți. Din Evrei 10 citim v. 36: „*Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit*”. Amin! Nu numai să cunoaștem despre, ci să ascultăm. Acesta este timpul chemării afară, timpul despărțirii, timpul pregătirii. Este Matei 24, când hrana duhovnicească este dată poporului lui Dumnezeu, de către toți slujitorii adevărați ai lui Dumnezeu și foarte curând se va împlini Matei 25; v. 10 va fi o realitate: „*cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa*”. Nu-mi face plăcere să citesc v. 11, pentru că este prea dureros. După ce acelea care au fost gata au fost duse la ospățul de nuntă, au venit fecioarele nechibzuite și au bătut la ușă, iar Domnul a spus: „Nu vă cunosc”.

Închipuți-vă: ele au auzit ultimul mesaj! Au auzit mesajul „Iată, vine Mirele!” Și-au luat candelile, au mers să-L întâmpine pe Mire – ce s-a întâmplat? Ce s-a întâmplat în timpul dintre momentul chemării și momentul când a revenit Domnul?

Preaiubiții mei frați și surori, trebuie s-o spun din nou: acesta este timpul lui Dumnezeu și este și timpul vostru, ca să luați decizia corectă. Cu decizia pe care o luați azi, veți merge în veșnicie. Și o spun din nou: nu urmați un om! Câți vin cu învățături despre tunete? Provoc pe oricine de pe pământ, care poate să predice despre tunete din Biblie. Este total imposibil! Și ceea ce nu găsiți în Biblie, nu este biblic! Ceea ce nu găsiți în Cuvântul lui Dumnezeu, nu este parte din Cuvântul lui Dumnezeu, ci este răstălmăcire! Și eu vă pot arăta din Apocalipsa 10, ca numai când va coborî Domnul, ca Înger al legământului, având curcubeul deasupra capului Său – acest lucru este la viitor. Se va întâmpla după răpire. Și numai când Domnul coboară, ca proprietar original, punând un picior pe uscat și unul pe mare, atunci cele șapte tunete vor face să se audă glasurile lor. Deci, pe mine nici măcar nu mă preocupă lucrul acesta. Se va întâmpla după timpul meu, după timpul nostru. De ce m-ar preocupa

pe mine? Lăsați-o în seama lui Dumnezeu! Și când sosește timpul, Dumnezeu Își va împlini Cuvântul.

Dar trebuie să spun următoarele: când s-a referit la cele șapte tunete, fratele Branham, de ce a făcut-o? Pe 28 februarie 1963, s-a petrecut ceva foarte deosebit. Mai întâi, fratele Branham a avut o viziune, că vor apărea șapte îngeri într-un nor supranatural. Și în decembrie 1962, când eu am fost la fratele Branham, el mi-a spus că trebuie să plece la Tucson, datorită viziunii din partea Domnului. Deci, mai întâi Domnul i-a arătat o viziune. Nu vreau să intru în amănunte, dar fratele Branham mi-a cerut să vorbesc în Los Angeles, cu Demos Shakarian, pentru oamenii de afaceri ai Evangheliei depline. Și a spus că el trebuie să meargă la Tucson, că nu poate să meargă în Los Angeles și să merg eu să predic acolo. Eu nu mai fusesem în Los Angeles. Nu știam nimic despre Demos Shakarian. Dar fratele Branham mi-a cerut să merg acolo și să predic în locul lui, pentru că el trebuia să împacheteze și să meargă împreună cu familia lui la Tucson, conform viziunii pe care a avut-o, când a văzut norul supranatural coborând. Și el a fost în munți și s-a întâmplat ceva. Șapte detunături puternice care au cutremurat pământul; stâncile s-au prăvălit de pe munți. Și fratele Branham a bătut de șapte ori în amvon și a spus: „Cele șapte tunete au fost atât de puternice”. Dar pe toți acești frați care vorbesc despre cele șapte tunete, eu nu-i judec dar o spun cu o inimă întristată: eu mă îndoiesc că ei Îl cunosc pe Domnul și, cu siguranță că ei nu l-au cunoscut nici pe William Branham. Și poate că ei n-au primit însărcinarea pentru slujbă, de aceea ei nu înțeleg. Când fratele Branham a spus că stâncile s-au prăvălit de pe munte și întregul pământ s-a cutremurat când s-au auzit șapte tunete naturale, știți voi ce-a făcut fratele Frank? Am mers în locul acela cu un număr de frați – Peary Green și alții – cu un autobuz, și am văzut stâncile care căzuseră de pe munte. Am văzut copacii ale căror vârfuri fuseseră tăiate. Eu sunt un martor ocular.

Și pentru că, prin harul lui Dumnezeu, știu unde să așez slujba fratelui Branham, știu unde să așez cele șapte tunete pe care le-a trăit el în 1963 și unde să așez cele șapte tunete din Apocalipsa 10. Și prin descoperire divină știu că Apocalipsa 10:7 vorbește la singular, despre taina lui Dumnezeu, iar William Branham a vorbit întotdeauna despre taine, pentru că el a fost al șaptelea mesager al celei de-a șaptea epoci a

Bisericii. Și prin slujba lui, toate tainele din Geneza la Apocalipsa, au fost făcute de cunoscut.

Preaiubiți frați și surori, noi ne aflăm în timpul descoperirii, în timpul chemării afară, în timpul când Domnul ne deschide înțelegerea, așa cum a făcut El în Luca 24. După înviere, Domnul i-a strâns pe ucenicii Săi și apoi a început de la Moise, Psalmi și Profeti, le-a arătat că toate scripturile se împliniseră. Apoi le-a deschis înțelegerea ca să înțeleagă Scriptura în împlinirea ei. Noi cunoaștem Scriptura acum, în împlinirea ei. Noi suntem martori oculari: evreii s-au întors în țara promisă, adevărații credincioși s-au întors în Cuvântul promis, noi nu amestecăm Cuvântul cu răstălmăcirile. Noi rămânem credincioși Cuvântului lui Dumnezeu, pentru că dorim să fim pecetluiți de Duhul Sfânt.

Și de asemenea, ca voi să înțelegeți și aceasta, fratele Branham nu s-a referit niciodată la Matei 17.11, la Fapte 2.20, la Marcu 9.12, ci el s-a referit întotdeauna la Maleahi 4. De ce? Pentru că el a fost omul acela promis în Vechiul Testament. El nu putea să mărturisească despre sine însuși, însă fratele Frank poate să meargă la Cuvântul lui Dumnezeu – noi mergem pe muntele schimbării la Față: s-au arătat Ilie și Moise, a fost o asemenea realitate încât până și în 2 Petru 1, apostolul Petru spune „*Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt*”! Și când ei au coborât de pe munte, ucenicii L-au întrebat pe Domnul: „*Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?*” Slavă lui Dumnezeu! Dacă ei nu ar fi pus întrebarea aceea, eu nu aș fi avut vreun răspuns, dar prin autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu, Domnul nostru a spus în Matei 17.11, „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*” – să le readucă în starea de la început, la temelia de la început.

A doua mărturie este în Marcu 9.12: „*Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile*” – cu referire la promisiunea din Maleahi 4. Binecuvântat fie Numele Domnului. Mulțumiri să-I fie aduse pentru Cuvântul Său, pentru promisiuni și pentru timpul în care trăim acum.

Ultimul mesaj ajunge până la marginile pământului. Ultimii sunt chemați și când numărul va fi complet, trâmbița va suna și Domnul va coborî, cu un strigăt, cu trâmbița lui Dumnezeu, cu glasul arhanghelului și vor învia morții în Hristos, iar cei vii în Hristos vor fi transformați și

împreună vom fi luați sus, în nori. Întotdeauna citiți despre nor, la singular: Domnul nostru S-a înălțat într-un nor, cei doi profeți se vor sui într-un nor, dar în 1 Tes. 4, este folosit pluralul: „*vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori*”. De ce „în nori”? Pentru că din toate țările, din toate națiunile, din toate popoarele, din lumea întreagă, când sosește clipa, vom fi răpiți în nori ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh. Aleluia! Slavă Dumnezeului Atotputernic! Cât de scump este Cuvântul Său. Cât de sfânt este Numele Lui!

Dați-mi voie să închei spunând: nu amestecați niciodată! Rămâneți credincioși Cuvântului lui Dumnezeu. Repet: numai dacă este în voi Cuvântul adevărului, puteți fi pecetluiți de Duhul adevărului. Dacă în inima voastră este un amestec, Duhul Sfânt nu vă va pecetlui. Pe oameni îi puteți înșela, însă nu și pe Dumnezeu!

Cum am mai spus-o mai înainte, conform Efeseni 4, Dumnezeu a pus diferite slujbe în trupul lui Hristos, pentru desăvârșirea trupului lui Hristos. Deci toate slujbele puse de către Domnul, sunt spre zidirea trupului lui Hristos și fiecare răstălmăcire nu aduce decât diviziune! Spun următoarele în Numele Domnului: timpul este atât de înaintat, vă rog nu mai amestecați din nou! Vă rog, primiți Cuvântul adevărului! Primiți Duhul adevărului! Dacă sunteți răscumpărați prin sângele Mielului, fiți pecetluiți cu Duhul Sfânt până în ziua răscumpărării trupurilor noastre.

Un frate pe care-l cunosc de mulți ani, spune că răpirea a avut loc în 1963. El spune că întreaga Mireasă a fost în nori. Și eu i-am spus: „Cât timp eu sunt aici, Domnul n-a venit! Pentru că dacă vine El, eu plec!” Frați și surori, popor al lui Dumnezeu, credeți Cuvântul lui Dumnezeu! Totul este realitate: moartea lui Hristos a fost realitate, coborârea Lui în locuința morților a fost o realitate, învierea Lui a fost o realitate, înălțarea Lui la cer a fost o realitate, revenirea Lui va fi o realitate! Aleluia! Nu o tâlcuire, ci o realitate!

Dumnezeu să vă binecuvânteze! El să fie cu voi, fie ca noi toți să fim pregătiți: Apocalipsa 19.7, „*soția Lui s-a pregătit*”. Până la ospățul de nuntă, noi suntem Mireasa. După ospăț, noi suntem Soția. Acest Cuvânt al lui Dumnezeu - Biblia - este atât de scump. Primiți-l, credeți-l! Ești tu un copil al lui Dumnezeu? Ești tu un copil al făgăduinței, care crede Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu? Dumnezeu Și-a trimis solul,

iar mesajul răsună înaintea revenirii lui Hristos. Mesajul predicat de apostolul Petru, toate mesajele care au fost predicate – dar William Branham a cuprins toate mesajele Noului Testament. El ne-a readus la temelia adevărată, la adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, la adevăratele învățături ale Bibliei! Astfel, noi îi suntem recunoscători lui Dumnezeu; El și-a luat mesagerul, dar mesajul este cu noi. Este Cuvântul lui Dumnezeu, descoperit prin Duhul Sfânt. Primiți-l! Credeți-l și să vă fie descoperit prin Duhul Sfânt! Dumnezeu să vă binecuvânteze, în Numele sfânt al lui Isus! Și fiecare spune AMIN! Fiecare spune ALELUIA!

Să ne ridicăm și să ne rugăm. Doresc să mă rog pentru toți aceia care vor să-și rededice viața lor Domnului. Ori de câte ori Domnul nostru a avut o adunare, nu numai că a predicat, nu numai că a dat învățătură, ci i-a chemat pe păcătoși la Sine. El a iertat păcatele, a vindecat bolnavii, n-a existat o singură adunare fără ca Domnul să-Și fi confirmat Cuvântul. Chiar și în toate adunările fratelui Branham, Domnul Și-a confirmat Cuvântul. Acum este ziua voastră, vremea voastră. O credeți? Isaia 53.1: „*Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?*” Ați crezut voi? Ați crezut mesajul acestui ceas? Vă este descoperit brațul lui Dumnezeu? Credeți acum și fie ca brațul puternic al lui Dumnezeu să fie descoperit în voi, în sufletele voastre, în trupurile voastre, în duhurile voastre. Biruința lui Dumnezeu care ne-a fost dată prin Hristos, să fie biruința voastră, salvarea voastră, vindecarea voastră. Primiți-o, primiți-o acum, în Numele lui Isus Hristos! Și primiți descoperire divină, primiți-o acum, prin harul lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos! Și fiecare să spună AMIN! AMIN! AMIN! Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Puteți lua loc. Vă mulțumesc că ați venit. Poate este ultima mea dată. Eu contez pe revenirea lui Hristos. Am venit cu bucurie și când am auzit că ieri, la Bruxelles au fost peste 500 de persoane, care au venit ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu, cred că aici sunt 1500 de persoane. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să fie cu voi.

Și eu nu merg în cer fără voi. Merg cu voi. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Mulțumesc pentru traducere. Dumnezeu să te binecuvânteze!